

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Juli Maaned f. A. modtog Justitsministeriet fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet et til samme indsendt Andragende, hvori Bestyreren for Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi, Prof. Dr. med. Carl Jul. Salomonson paa Foranledning af en til ham fra 53 Sygehusslæger i alle Landets Egne rettet Henvendelse om i større Udstrækning end hidtil at maatte blive forsynede med antidifteritisk Serum, forespurgte, om Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maatte være tilbøjeligt til at tage denne Sags Fremme i sin Haand og gøre Skridt til at søge udvirket, at de derved nødvendiggjorte Bevillinger kom til at foreligge.

Med Sagen, der overjendtes til Justitsministeriet som henhørende under sammes Ressort, fulgte en af det lægevidenskabelige Fakultet afgiven Betænkning, som Konsektorium havde tiltraadt, og i hvilken Fakultetet indstillede, at der skulde gøres Skridt til Oprettelse af et efter alle Nutidens Forbringer udrustet Seruminstitut under Justitsministeriet, saaledes at den Virksomhed, der i de da forløbne 3—4 Aar havde været drevet i den serumterapeutiske Afdeling af Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi blev fortsat og om fornødent udvidet til et saadant Omfang, at det blev muligt at fremstille saa betydelige Mængder antidifteritisk Serum, som Lægernes Forbrug gjorde nødvendigt.

Indstillingen støttedes ved følgende Betragtninger:

1) Vilde man overlade Fremstillingen og Salget af den antidifteritiske Serum til private Fabrikker — saaledes som f. Eks. Tilfældet er i Tyskland — nødtes man til at oprette et særligt Institut med den Opgave at kontrollere de private Fabrikata, førend de bragtes i Handelen (som Kgl. Preuss. Inst. für Serumforschung und Serumprüfung i Stieglitz ved Berlin). Men da et saadant Institut drift vilde være forbunden med meget store Udgifter, og derhos Fremstillingen af antidifteritisk Serum baade er besværlig og kostbar, hvorfor det altid vil blive en meget dyr Handelsvare, naar det skal sælges fra private Fabrikker, og da endelig Forudsætningen for, at man skal se gunstige Virkninger af Serumsbehandlingen

er den, at Midlet bruges i meget store Doser, vilde denne Vej ikke kunne tilraades. Og af samme Grunde vilde det ogsaa være uheldigt helt at opgive Fremstillingen af antidifteritisk Serum her i Landet og indløbe det fra Udlandets Fabrikker. Det vilde saaledes allerede fra et økonomisk Synspunkt anbefale sig, om Staten tog Fremstillingen af antidifteritisk Serum i sin Haand.

2) Serum-Fremstillingens Teknik er forbunden med saa store og aldeles uberegnelige Vanskeligheder, at et Seruminstituts Vedelse under ingen Omstændigheder vilde kunne betros til Mænd, der ikke vare fuldt ud bakteriologisk og i det hele eksperimentalpatologisk skolede.

3) Endelig anførtes Hensynet til den overordentlig store Betydning, Tilstedeværelsen af et Institut, forsynet med et eksperimentalpatologisk Laboratorium og forholdsvis stort Materiale, vilde have for den danske Lægevidenskabs Udvikling i Henseende til Undersøgelser angaaende Anvendelsen af bakterielle Gifte og Modgifte i Hygiejens og Terapiens Tjeneste.

4) Særligt med Hensyn til den Del af Indstillingen, der gik ud paa, at man — i Stedet for at udvide Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi, saaledes at dette blev i Stand til at fremstille det til Landets Forbrug fornødne antidifteritiske Serum — skulde oprette et selvstændigt Seruminstitut under Justitsministeriet, anførtes det, dels at et Institut med et Formaal, som det nævnte, selv om det maatte kunne faa Betydning som Forskningsinstitut og Undervisningsmiddel, dog vilde faa en Hovedopgave, som nærmest interesserede Medicinalvæsenet, dels at det i Øjeblikket ikke lader sig beregne, hvor stort et Omfang et saadant Seruminstituts Virksomhed vil antage under Eksperimentalpatologiens rivende Udvikling.

Indstillingen sluttede med en Bemærkning om, at saakremt en Sambirke mellem den nu eksisterende serumterapeutiske Afdeling af Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi og det eventuelle Seruminstitut maatte kunne finde Sted paa den Maade, at førstnævnte fik Udgang til at benytte Institutets Materiale i Undervisningens Tjeneste, en Ordning, der efter